

PRZEGLĄD RADJOTECHNICZNY

ORGAN STOWARZYSZENIA RADJOTECHNIKÓW POLSKICH.

WYCHODZI ŁĄCZNIE Z „PRZEGLĄDEM ELEKTROTECHNICZNYM” 1-go i 15-go KAŻDEGO MIESIĄCA.

SPRAWY REDAKCYJNE: Z RAMIENIA KOMITETU REDAKCYJNEGO S. R. P. KPT. NOWOROLSKI, WARSZAWA, POLITECHNIKA (KOSZYKOWA 75), PAWIL. ELEKTR., ZAKŁ. BADANIA, TEL. 252-75, OD GODZ. 9 — 12.

SPRAWY ADMINISTRACYJNE: „PRZEGLĄD ELEKTROTECHNICZNY”, WARSZAWA, ULICA CZACKIEGO № 5. TELEFON № 90-23.

Cena zeszytu (wraz z „Przegl. Elektrotechn.”) 1 złp.

Rok II.

Warszawa, 15.IV.1924 r.

Zeszyt 8.

Nowa ustawa o poczcie, telegrafie i telefonie.

Sejm Rzeczypospolitej przyjął w trzecim czytaniu, dn. 8 kwietnia b. r. tekst Ustawy, obejmującej między innymi główne zagadnienia prawno — państwowe z radjotechniki. Poniżej podajemy w/g. druku sejmowego Nr. 1060 treść tych artykułów, które mają związek z dziedziną najwięcej nas interesującą.

Art. 1. W rozumieniu niniejszej ustawy, o ile to nie jest inaczej zaznaczone, wyrażenia telegraf i telefon oznaczają także radjotelegraf i radjotelefon.

Art. 7. Prawo wyłączności państwowej co do telegrafu i telefonu obejmuje: zakładanie, utrzymywanie i eksploatację wszelkich urządzeń elektrycznych, służących do wysyłania, odbierania i przejmowania wiadomości na odległość. Postanowienie to dotyczy także wysyłania, odbierania i przejmowania wiadomości na drodze elektrycznej w stosunkach z zagranicą.

Art. 8. Minister Przemysłu i Handlu jest upoważniony do udzielania, w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych, w zakresie ich kompetencji, osobom fizycznym i prawnym koncesji na zakładanie i eksploatację, a także zezwoleń na posiadanie i używanie urządzeń telegraficznych i telefonicznych, pod warunkami określonymi, w każdym poszczególnym wypadku koncesji lub zezwolenia, oraz do wyrażenia zgody na cedowanie tych koncesji i zezwoleń.

Urządzenia koncesjowane winen koncesjonariusz utrzymywać w dobrym stanie.

Wydzierżawienie lub sprzedaż Transatlantycznej państwowej stacji radjotelegraficznej może być dokonane tylko w drodze ustawodawczej.

Każda koncesja na zakładanie i eksploatację i każde zezwolenie na posiadanie i używanie odbiorczych urządzeń radjotelegraficznych lub radjotelefonicznych, musi zawierać warunek, aby aparaty odbiorcze we wszystkich swych częściach były budowane w kraju. Minister Przemysłu i Handlu może jednak udzielać koncesji i zezwoleń na radjostacje odbiorcze z zastosowaniem aparatów lub ich części pochodzenia zagranicznego pod warunkiem uiszczenia przez koncesjonariuszy, względnie posiadaczy zezwoleń, dodatkowej opłaty, której wysokość ustanawia Minister Przemysłu i Handlu, mając na względzie rozwój i doskonalenia się rodzimego przemysłu radjotechnicznego.

Warunki udzielania zezwoleń na posiadanie i używanie radjostacji odbiorczych określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych. Zezwolenie takie może być cofnięte.

Minister Przemysłu i Handlu ma prawo kontroli, czy są dotrzymany warunki, pod którymi udzielono osobom prywatnym koncesji lub zezwolenia. Niedotrzymywanie warunków, pod którymi udzielano koncesji lub zezwolenia, jnkoteż naruszenie postanowień niniejszej ustawy uprawnia Ministra Przemysłu i Handlu do cofnięcia koncesji lub zezwolenia. Na żądanie Ministra Spraw Wojskowych winien Minister Przemysłu i Handlu w takich wypadkach cofnąć koncesję.

Art. 11. Upoważniony do posiadania prywatnej stacji radjotelegraficznej, lub radjotelefonicznej jest obowiązany do zachowania w tajemnicy wiadomości które przejął, a które nie były dla niego przeznaczone i ujawnić je może jedynie urzędom państwowym.

Art. 12. Wytwórnice, zajmujące się produkcją aparatów radjotelegraficznych i radjotelefonicznych oraz przedsiębiorstwa handlujące takimi aparatami, winny zarejestrować się w Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafu oraz prowadzić szczegółowy wykaz tych aparatów i ich nabywców.

Nabywcy, z wyjątkiem państwowych władz cywilnych i wojskowych, muszą przy kupnie wykazać się koncesją lub zezwoleniem.

Art. 17. Osoby fizyczne lub prawne, które otrzymają koncesję lub zezwolenie na urządzenia telegraficzne, lub telefoniczne w myśl art. 8 niniejszej ustawy obowiązane są przez cały czas trwania koncesji, lub zezwolenia uiszczać za używanie lub eksploatację urządzeń opłatę, której wysokość oznacza Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Minister Przemysłu i Handlu władny jest zważniać z tych opłat instytucje naukowe i osoby pracujące naukowo.

Art. 28. Winny zakładania lub utrzymywania w ruchu urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych wbrew postanowieniom niniejszej ustawy będzie karany więzieniem do sześciu miesięcy i grzywną do pięciu tysięcy złotych lub jedną z tych kar.

Na obszarze, na którym obowiązuje austriacki kodeks karny z roku 1852, orzeka się zamiast więzienia areszt ścisły.

Równocześnie z karą można orzec konfiskatę urządzeń na rzecz Państwa.

Właściwe do orzekania są Sądy powiatowe (pokoju).

Art. 32. Winny przekroczenia postanowień art. 5, art. 8 ustęp 3, art. 11, art. 12, tej ustawy — o ile przekroczenie to według ustaw karnych nie stanowi przestępstwa zagrożonego karą surowszą — będzie karany grzywną do wysokości pięciu tysięcy złotych. Właściwe do orzekania są Sądy (pokoju).

Rezolucje.

Sejm wzywa Rząd do wydania, nie później aniżeli w dwa miesiące od ogłoszenia niniejszej ustawy, rozporządzeń odnoszących się do radjotelegrafji i radjotelefonji.

Sprawozdawcą Komisji Komunikacyjnej na plenum Sejmu był poseł Dr. K. Bartel, znany szerokiemu ogółowi polskich radjotechników, choćby z wystąpienia na pamiętnym posiedzeniu dyskusyjnym z dn. 24 stycznia b. r., kiedy były omawiane główne bolączki polskiej radjotechniki (patrz str. 19 Przegl. Radjot. z b. r.). Nie wchodząc narazie w ocenę krytyczną poszczególnych artykułów, przejętych przez

Sejm, możemy wyrazić jedynie wielką radość, że Sejm, stosunkowo w bardzo krótkim okresie czasu, uporał się z jednym z b. doniosłych zagadnień państwowych i społecznych i dał polskiej radjotelegrafji główne wytyczne, których dotychczasowy brak rzekomo miał usprawiedliwiać rażący zastój u nas tej dziedziny. Z tej racji ogół polskich radjotechników będzie żywić głęboką wdzięczność dla P. Prezesa Sejmowej Komisji Komunikacyjnej za jego energję i odniosłą pracę położoną przy układaniu kamienia węgielnego pod gmach polskiej radjotechniki.

W jednym z najbliższych numerów Przegl. będą podane analizie krytycznej poszczególne artykuły nowej ustawy, a głównie niespodziewane dla ogółu członków naszego Stow. brzmienie art. 12-go o „prowadzeniu przez poszcz. wytwórnie i przedsiębiorstwa handlowe szczegółowych wykazów aparatów radjot. i osób, które je nabywają”. Wynika z tego, że tej ewidencji mają podlegać również „aparaty” odbiorcze! (sic!). Stanowisko nasze w tej sprawie było dostatecznie wyjaśnione w zeszycie 22 Przegl. Radjot. z dn. 15/XI. 23 r.

Ustawa przyjęta przez Sejm obecnie przechodzi do Senatu.

SŁOWNICTWO RADJOTECHNICZNE

opracowane przez Wydział Wojsk Łączności Dep. VI. M. S. Wojsk. zatwierdzone przez Centralną Komisję Słowniczą przy Stow. Elektr. Polskich.

a) Podstawy.

Drgania elektryczne.
 „ tłumione.
 „ nietłumione.
 Prądy szybkozmienne.
 Stan nibyustalony.
 „ ustalony.
 „ nieustalony.
 Obwód oscylacyjny (drgań)
 „ aperiodyczny.
 Otwarty obwód drgań.
 Zamknięty obwód drgań.
 Drgania podstawowe.
 „ harmoniczne.
 Częstotliwość mała.
 „ średnia.
 „ wielka.
 „ bardzo wielka.
 „ słyszalna.
 „ niesłyszalna.
 Okres drgań (własny).
 Rezonans.
 Krzywa rezonansu.
 Dostrajanie.
 Ostrość nastrojenia.
 Selektywność.
 Tłumienie (silne, słabe).
 Spółczynnik tłumienia, mały, wielki
 Dekrement (logarytmowy) tłumienia.
 Obwody sprzężone.
 Sprzężenie.
 „ indukcyjne (elektromagn.)
 „ pojemnościowe (elektrostat).
 „ bezpośrednie (autotransform).
 Sprzężność.
 Pojemność.
 Oporność.
 Indukcyjność.
 Oporność omowa.
 „ bezpojemnościowa.
 „ bezindukcyjna
 Naskórkowość (skin efekt).
 Pojemność własna.
 Dudnienia.

b) Isklernik.

Iskiernik.
 Elektrody (iskiernika).
 Przerwa iskrowa.
 Skok iskry (długość iskry).
 Iskra czynna.
 „ nieczynna.
 „ trzeszcząca.
 „ dzwicząca.
 Iskiernik stały.
 „ obrotowy (o obracających się elektrodach).
 Iskiernik wirujący.
 „ asynchroniczny.
 „ synchroniczny.
 „ kulkowy.
 „ gaszący.
 „ talerzowy (Vien'a).
 „ wielokrotny.
 „ pomiarowy.
 Talerz iskiernika.
 Pierścień mikowy (do iskiernika Wien'a).
 Chłodzenie iskiernika.
 Wydmuchiwanie iskry.
 Dejonizacja przerwy iskrowej.
 Częstość iskry (ciągów fal).
 Wysokość tonu.
 Obwód bodźczy.

c) Antena.

Oscylator (Hertz'a).
 Obwód otwarty promieniujący.
 „ zamknięty promieniujący.
 Antena
 „ nadawcza.
 „ linjowa.
 „ parasolowa.
 „ dachowa.
 „ kształtu odwróconej litery L.
 „ płatowcowa.
 „ okrętowa.
 „ przyziemna.
 „ ramowa (rama).

Antena wielokrotnie nastrajana.
 „ kierunkowa goniometryczna.
 „ kierunkowa.
 „ sztuczna.
 „ syst. Beverage'a (falowa).
 Fala własna anteny.
 Pojemność własna anteny.
 Indukcyjność własna anteny.
 Oporność własna anteny.
 „ promieniowania (anteny).
 „ uziemienia (anteny).
 Wysokość skuteczna anteny.
 Przedłużenie anteny (elektryczne).
 Spółczynnik przedłużania anteny.
 „ tłumienia anteny.
 Anteny o zmniejszonym tłumieniu.
 Cewka przedłużająca.
 Kondensator skracający.
 Warjometr indukcyjności anteny.
 „ sprzężenia.
 Przełącznik antenowy.

d) Maszty.

Maszt żelazny, drewniany.
 „ stały.
 „ przenośny.
 Słup.
 Wieże (bez odciągaczy).
 Maszt składany.
 „ teleskopowy.
 „ rurowy.
 Wysokość masztu.
 Głowica masztu.
 Odciążka masztowa.
 Ustawianie masztu.
 Izolator antenowy.
 „ szklany, porcelan. ebonitowy.
 „ (pałęczkowy).
 „ jajowaty.
 „ przepustowy.
 Promień anteny.
 Plecionka anteny.
 Zwis promienia anteny.
 Odciążka antenowa.

Kołek odciągowy „śledź”.
Zwijak antenowy.
Ulot.
Uziemienie.
Przeciwwaga.
„ uziemiona,
Połączenie z ziemią.

e) Wykrywanie drgań.

Koherer.
Detektor stały.
„ regulowany.
„ stykowy.
„ kryształowy.
„ pirytowy.
„ chalkopirytowo - cynkitowy (Perikonowy).
Detektor galenowy.
„ karborundowy.
„ termoelektryczny.
„ elektrolityczny.

Detektor katodowy dwuelektrodowy
„ katodowy trójelektrodowy
Działanie detekcyjne.
Charakterystyka detektora.
Punkt najlepszego działania detekcyjnego.
Pomocnicze napięcie detektora.
Nastawianie detektora.
Prąd wyprostowany.
Obwód detekcyjny.
Słuchawka telefonowa.
„ „ pojedyncza.
„ „ podwójna.
„ elektrostatyczna.
Czułość słuchawki telefonowej.
Kondensator (obejściowy).
Termoelement.

f) Pojemność.

Kondensator
Okładziny kondensatora.
Dielektryk.

Stała dielektryczna.
Pojemność kondensatora.
Kąt stratności.
Kondensator gazowy.
„ powietrzny.
„ mikowy.
„ szklany.
„ olejowy.
„ regulowany.
„ „ pokrętny.
„ wzorcowy.
„ podwójnie włączony.
„ obejściowy.
„ wyrównawczy.
„ kompensacyjny
„ skracający (długość. fal).
„ dostrajający.
„ Układ kondensatorów.
Łączenie szeregowo kondensatorów.
„ równoległe.

(Dok. nast.).

Wiadomości techniczne.

Zaburzenia atmosferyczne. R. A. W. Watt i E. V. Appleton obserwowali zaburzenia atmosferyczne w czasie od 21 stycznia do 12 lutego b. r. między 7, a 11 godz. wieczorem za pomocą rurki Braunowskiej. W antenę włączono taki opór aby antena była aperiodyczną. Końce tego oporu łączono z odnośniami elektrodami rurki Brauna. Za pomocą miejscowej heterodyny poruszano promień katodowy wzdłuż osi rzędnych. Wszelką różnicę potencjałów na oporze antenowym można było wtedy zauważyć według dchylenia promienia katodowego w kierunku osi odciętych. W ciągu 10 dni zanotowano 590 zaburzeń atmosferycznych, z których 292 były aperiodyczne i przy 254 z tych ostatnich elektrony poruszały się w kierunku od anteny do ziemi. Średni czas trwania zaburzeń wynosił 0,004 sek., średnie natężenie ich pola elektrycznego w antenie wynosiło 0,125 V na metr. W 298 wypadkach zaburzenia były periodyczne o średniej częstotliwości 385 okr./sek.

J. Pl.

(„The Electrician” T. 90, 1923. P. 501; ETZ 1923. Heft 41, str. 934).

Koncerty radjotelefoniczne, dostępne dla abonentów warszawskiej sieci telefonicznej. W czasie od 1 do 17/II b. r. próbowałem przekazywania żywego słowa i koncertów, urządzanych na stacji radjotelegraficznej „Königswusterhausen”, a słyszanych na W. Centr. Rtelegr. — zwykłym telefonem do mieszkań abonentów.

Próby te dały nadszpodziewane rezultaty. Jakkolwiek należałoby przypuszczać, że włączenie kilkukilometrowej linii telefonicznej i aparatów telefonicznych oraz pośredniczenie centrali osłabia i zdeformują w znacznym stopniu odbierane dźwięki, to, jak się w praktyce okazało, siła odbioru w słuchawce telefonu zwykłego w mieszkaniu abonenta, jest tak dobra, że nie można zauważyć, względnie określić różnicy między siłą odbieranych dźwięków wprost z odbiornika, a tą, z jaką się je słyszy w słuchawce zwykłego telefonu.

Sposób połączenia jest bardzo prosty, a mianowicie: przewody, które prowadzą do słuchawki telefonicznej od amplifikatora, włącza się w obwód mikrofonowy telefonu miastowego. (Telefony w Warszawie połączone są z baterją centralną).

Kpt. Schoen.

Przegląd literatury.

Nakładem Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego wyjdzie książka por. inż. Janusza Groszkowskie-

go p. t. „Lampy katodowe i ich zastosowanie w radjotechnice”. Książka ta, obejmująca przeszło 300 stron druku, posiada liczne rysunki, wykresy i tablice i ujmując bardzo szeroko w sposób naukowy zagadnienia lamp katodowych.

Książka ta już jest w druku, będzie ona pierwszym poważnym polskim dziełem z dziedziny radjotechniki.

La T. S. F. des amateurs télégraphie et téléphonie, wydanie średnie napisał Franck Duroquier, nakład Masson'a et Cie, Paryż 1923 r., str. 386, rys. 369, cena 10 fr.

Napisana w sposób przystępny. Wykonanie aparatów podane tak drobiazgowo, że błędy, przy ścisłym trzymaniu się instrukcji, są wykluczone. Jako nowość w tego rodzaju podręcznikach, podane jest wykonanie lampy katodowej środkami domowymi, aparatu głośnomówiącego z cewką ruchomą w polu elektromagnesu, zasilanie lamp odbiorczych prądem stałym i zmiennym z sieci oświetleniowej.

K. P.

Komunikaty Zarządu S. R. P.

Nowy Zarząd Stowarzyszenia Radjotechników Polskich. Na rocznym Walnem Zebraniu członków S. R. P. w dniu 10 marca r. b. obrano nowy Zarząd, który podzielił między sobą funkcje w sposób następujący:

Prezes—M. Pożaryski, profesor Politechniki (wybrany w roku zeszłym na 2 lata).

Wiceprezes—Jackowski, mjr.-inż.

Sekretarz—Adam Dąbrowski, dyr. fabryki.

Skarbnik—Pikiel, por.

Organizacja prac naukowych i biblioteka — Dyrna, kmd.-por. i K. Piotrowski.

Referaty—Scacighino, inż.

Łączność z pokrewnymi organami zagranicznymi —

J. Groszkowski, inż.-por.

Zastępca redaktora Przeglądu Radjotechnicznego — Noworolski, kpt.

W skład Komisji Rewizyjnej weszli:

Niepołomski, ppłk. (wybrany ponownie).

Karśnicki, inż. (wybrany ponownie).

Ks. Prałat Podbielski.

Górecki, dyr. (jako zastępca).

Odczyt. W niedzielę, dn. 30 marca o godz. 11-ej w Kasynie garnizonowym w Warszawie przy Al. Szucha,

wygłosił mjr. inż. Jackowski odczyt p. t.: „Rozwój radjotelegrafji i radjotelefonji”.

Treść odczytu, przedstawiona w formie przystępnej i pociągającej, poparta wykresami, a przede wszystkim urozmaicona koncertem radjotelefonicznym (st. Königswusterhausen), który, przy pomocy głośnomówiącego telefonu słyszany był w całej sali przez przeszło 200 osób, wywarł na słuchaczach niezapomniane wrażenie.

Uczestnicy w końcu odczytu skwapliwie skorzystali z możności dokładnego zregulowania zegarków przy pomocy sygnałów radjotelegraficznych.

Prelegent nagrodzony był długimi, niemilknącemi oklaskami i zasypany wprost pytaniami, w których przeważały zdania: jak drogie są aparaty radjotelegraficzne, — gdzie można je nabyć, — kiedy wreszcie doczekamy się ustawy o radjokomunikacji i t. p.

Wnioski Zarządu ¹⁾. Na walnem zebraniu członków S. R. P. w dniu 17 marca uchwalono następujące wnioski Zarządu S. R. P.

Ogólne doroczne zebranie członków Stow. Radjotechn. Polskich z udziałem przedstawicieli kół prowincjonalnych poleca zarządowi:

1. Poczynić starania, aby Pan Prezydent Rzeczypospolitej zechciał użyzyć swego moralnego poparcia akcji Stow. Radjotechn. dążącej do postawienia polskiego „broadcasting'u” na możliwie najwyższym poziomie doskonałości i to w najszybszym czasie ze względu na doniosłe kulturalne znaczenie współczesnej radjotelefonji dla celów szerokiego ogółu i żywiołowy rozwój tej dziedziny nie tylko na Zachodzie, ale i w państwach ościennych.

2. Zwrócić się z prośbą do władz wojskowych, aby na wzór francuskiej radjotel. wojskowej nasze M. S. Wojsk. zechciało współdziałać przy organizowaniu na ziemiach polskich „broadcasting'u” między innymi choćby w drodze ew. wykorzystywania do tego celu w okresie przejściowym, aparatów stacji wojskowych.

3. Przystąpić do zainicjowania wewnątrz kraju badań radjotechnicznych, nad zaburzeniami atmosferycznymi nad siłą odbioru sygnałów poszczególnych radjostacji zagranicznych i t. d., ze względu na aktualność — pożądanem jest również zainteresować sprawą badań naukowych polskie radjostacje wojskowe.

U w a g a: Spodziewany rozwój w Polsce radjostacji prywatnych dla celów naukowych, doświadczalnych i t. d. da możność polskim radjotechnikom przystąpienia z czasem do „Międzynarodowego Związku Radjotechniki Naukowej”.

4. Zwrócić się z podziękowaniem do Min. Oświaty za prace nad organizowaniem średniego i zawodowego szkolnictwa radjotechnicznego w postaci Państw. Kursów Radjotel. w Warszawie i we Lwowie oraz prosić to Ministerstwo o jak najwydatniejszy subwencjonowanie laboratoriów i sal pokazowych tych uczelni.

5. zwrócić się z prośbą do M. S. Wojsk o bezpłatne odstąpienie Zarządowi Stow. Radjotechn. Polskich sprzętu

¹⁾ Szczegółowe sprawozdanie z walnego zebrania S. R. P. umieścimy w następnym numerze.

radjotelegr., który został wyeliminowany ze Składów, jako nienadający się do celów wojskowych.

U w a g a: Sprzęt ten mógłby być wykorzystany w celach organizowania w całym kraju pomiarów naukowych oraz służyć członkom Stow. do popularyzacji radjotelegrafji.

6. Wejść w porozumienie i ścisły kontakt z nowo organizującym się w Warszawie Radjoklubem amatorskim w sprawie łącznej pracy, w okresie najbliższego roku, nad rozwojem radjotelegrafji w Polsce wraz z poczynieniem starań, aby oficjalny organ tego Radjoklubu wychodził w postaci oddzielnego arkusza, jako uzupełnienie „Przeglądu Radjotechnicznego”, jednakże w całkowitej niezależności pod względem finansowym.

7. Czuwać, aby przepisy wykonawcze do obecnie uchwalonej przez Sejm nowej Ustawy o wyłączności „Poczt, Telegrafów i Radjotelegr.” były możliwe w duchu ostatnich dekretów francuskich z grudnia ub. r.

8. Zwrócić się z prośbą do pana Ministra Przemysłu i Handlu o łaskawe wypowiedzenie się w sprawie wniosków przedkładanych swego czasu do b. Ministerstwa Poczt i Telegrafów prosić o wydanie zarządzenia, aby prasa fachowa i codzienna były informowane o zagadnieniach państwowej radjotelegrafji i radjotelefonji, a szczególnie co do prac Państw. Kom. Radjot.

9. Wyrzucić posłowi na Sejm prof. inż. Bartłowi, jako przewodniczącemu Komisji Komunikacyjnej, najgłębsze podziękowanie za wybitne zasługi, położone w związku z ujęciem w normy prawne zagadnień rozwoju polskiej radjotechniki oraz złożyć wyrazy serdecznej wdzięczności za dotychczasową współpracę ze Stow. Radjotechników i prosić usilnie o dalsze interesowanie się rozwojem polskiej radjotechniki oraz patronowanie jej na terenie Sejmu.

Wszystkie wnioski zgłoszone przez Zarząd zostały przyjęte przez zebranych jednomyślnie.

Oprócz tego, przyjęto przez aklamację wniosek:

Ogólne doroczne zebranie członków Stow. Radjotechn. wzywa Zarząd do dalszej owocnej pracy w zakresie budzenia czujności opinii publicznej w odniesieniu do różnych niedomagań w organizacji radjotechniki państwowej.

Nowi członkowie. Następujący kandydaci na członków zostali przyjęci do S. R. P.:

Górecki Piotr — Dyrektor Polskiej Agencji Telegraf., od dn. 1/III 1924 r.

Inż. Niemirowski Wacław — z Gener. Dyr. Poczt. i Tel., od dnia 1/IV 1924 r.

Mec. Jankowski Czesław, od dnia 1/IV 1924 r.

Inż. Kawalski Stanisław — st. referent Min. Skarbu, od dnia 1/III 1924 r.

Grodzki Stanisław — przemysłowiec, prezes Autoklubu, od dnia 1/III 1924 roku.

Sprostowanie.

W odnośniku 2, w dole str. 24, w artykule inż. K. Jackowskiego, (patrz zeszyt 5-ty Przegl. Radjotechn.), został opuszczony wyraz „wielu”, w/g oryginału manuskryptu winno być „zdaniem wielu osób kompetentnych” i t. d.